

VII Niezgodność z prawem podwyższenia grzywny z tytułu powrotu do naruszenia z innych powodów – Naruszenie zasady proporcjonalności – Nadmierna wysokość kwoty – Brak uzasadnienia.

VIII Naruszenie zasady równego traktowania przy obniżeniu grzywny z tytułu okoliczności łagodzących – Uzasadnienie po terminie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-47/23)

(2023/C 94/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 2 i art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 92/43/EWG (¹) w odniesieniu do chronionych siecią Natura 2000 typów siedlisk 6510 (nizinne łąki košne) i 6520 (górskie łąki košne), przez to że:
- powszechnie i strukturalnie nie podjęła odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu typów siedlisk 6510 i 6520 na wyznaczonych w tym celu terenach; oraz
- powszechnie i strukturalnie nie przekazywała zaktualizowanych danych dotyczących typów siedlisk 6510 i 6520 na wyznaczonych w tym celu obszarach;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze Komisja zarzuca Republice Federalnej Niemiec systematyczne naruszanie ciążącego na niej na mocy art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG obowiązku ochrony obszarów Natura 2000 przed pogorszeniem stanu występujących na nich siedlisk przyrodniczych, to jest dwóch istotnych typów siedlisk ważnych dla Wspólnoty, a mianowicie nizinnych łąk košnych (typ siedliska LRT 6510) i górskich łąk košnych (typ siedliska 6520).

To systematyczne naruszanie zakazu pogarszania stanu wynika, po pierwsze, z danych dostarczonych przez same Niemcy, z których wynika, że w latach 2006–2020 na ponad jednej czwartej obszarów Natura 2000 wyznaczonych przez Niemcy w celu ochrony tych typów siedlisk utracono około połowy tych siedlisk.

Po drugie, władze niemieckie systematycznie nie monitorują stanu ochrony obu typów siedlisk w obrębie wyznaczonych dla nich obszarów ochrony.

Po trzecie, władze niemieckie systematycznie powstrzymują się od uregulowania, za pomocą prawnie wiążących środków ochrony, głównych czynników obciążających dla obu typów siedlisk, a mianowicie przedwczesnego koszenia i nadmiernego nawożenia.

Ponadto Niemcy systematycznie uchybiały ciążącemu na nich na mocy art. 4 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 92/43 obowiązkowi przekazywania Komisji regularnie aktualizowanych danych dotyczących obu typów siedlisk.

(¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).
